

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
végzése

Az ügy száma: Kfv.V.35.189/2025/8.
A tanács tagjai: Dr. Márton Gizella tanácselnök
Dr. Demjén Péter előadó bíró
Dr. Darák Péter bíró
Ságiné dr. Márkus Anett bíró
Dr. Stefancsik Márta bíró
A felperes: felperes1 (cím1)
A felperes képviselője: Dr. Boldizsár Balázs Ügyvédi Iroda (eljáró
ügyvéd: jogi képviselő1; cím2)
Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli
Igazgatósága (cím3)
Az alperes képviselője: Dr. Korcsog Zita kamarai jogtanácsos (cím4)
A per tárgya: illeték tárgyú közigazgatási jogvita
A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: az alperes
A felülvizsgálni kért határozat: Szegedi Törvényszék 12.K.700.273/2025/13.
számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Szegedi Törvényszék 12.K.700.273/2025/13. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

Az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségét 317.876 (háromszáztizenhét ezer-nyolcszázhetvenhat) forintban állapítja meg.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2020. április 29. napján elhunyt név1 (a továbbiakban: örökhagyó) után – végrendeleti öröklés jogcímén – többek között 27 termőföldet örökölt. Az örökhagyó elhunytának időpontjában a felperes nem volt nyilvántartott családi gazdálkodó.

[2] A NAV Bács-Kiskun Vármegyei Adó- és Vámigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) a 2024. november 21. napján 4197545722 iktatószám alatt kibocsátott fizetési meghagyásban (a továbbiakban: fizetési meghagyás) a felperes terhére az örökhagyó hagyatéka után 14.700.823 forint öröklési illetékfizetési kötelezettséget állapított meg, melyből a termőföldek után a 18%-os mértékű illeték fele összege 12.715.057 forint volt. A fizetési meghagyás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 7. §-án, 8. §-án, 12. § (1) és (4) bekezdésein, 13. § (1)-(2) bekezdésén, 16. § (6) bekezdésén, 24. § (1)-(2) bekezdésén, valamint 102. § (1) bekezdés e) és f) pontján alapult. A felperes részére a fizetési meghagyás elektronikus úton, 2024. november 21. napján kézbesítésre került.

[3] A felperes 2024. november 22. napján a hagyatékba tartozó termőföldek után megállapított illeték vonatkozásában az Itv. 16. § (6) bekezdése alapján illetékkedvezmény iránti kérelmet terjesztett elő, arra hivatkozva, hogy a termőföld tulajdonjogát családi gazdálkodóként örökölte, mely tény a fizetési meghagyás jogerőre emelkedéséig bejelenthetette. Kérelméhez csatolta a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara Bács-Kiskun Vármegyei Igazgatósága 2024. október 8-án kelt, BACS01-118776-2/2024. iktatószámú határozatát, melyben a nevezett hatóság az egymással hozzátartozói láncolatban álló mezőgazdasági őstermelő tagok által létrehozott őstermelők családi gazdaságát (a továbbiakban: ÖCSG) száml nyilvántartási számmal 2024. október 8. napján az őstermelői nyilvántartásban nyilvántartásba vette, amelynek képviselőjeként a felperest jelölte meg.

[4] Az elsőfokú adóhatóság a 2024. december 14. napján kelt 3326955683 iktatószámú határozatával a 4197545722 iktatószámú fizetési meghagyást kiegészítette és a felperesnek a termőföld tulajdonjogának családi gazdálkodó általi öröklésére vonatkozó illetékkedvezmény iránti kérelmét elutasította tekintettel arra, hogy a felperes az illetékkötelezettség keletkezése napján (2020. április 29.) nem volt nyilvántartva családi gazdálkodóként.

[5] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2025. február 13. napján kelt 1693279195 iktatószámú határozatával a fenti határozattal kiegészített fizetési meghagyást – annak helyes ténybeli és jogi indokaira tekintettel – helybenhagyta. A határozat indokolásában az Itv. 16. § (6) bekezdésének – az illetékkötelezettség keletkezésekor hatályos – rendelkezésére hivatkozva megállapította, hogy a családi gazdálkodót az illetékkedvezmény csak akkor illeti meg, ha az illetékkötelezettség keletkezésének napján, vagy azt megelőzően már családi gazdálkodóként nyilvántartásba vették. A fellebbezésben hivatkozottakkal szemben ezt alátámasztja az Itv.-nek a családi gazdálkodó általi öröklésre vonatkozó rendelkezését megállapító, a pénzügyeket szabályozó egyes jogszabályok módosításáról szóló 2001. évi LXXIV. törvény (a továbbiakban: Módtv.1.) jogalkotói indokolása is, mely szerint a kedvezmény célja a családi mezőgazdasági vállalkozó öröklés útján történő termőföld szerzésének támogatása illetékkedvezmény útján. Jelen esetben a felperes által sem vitatott tény, hogy a termőföldek megszerzésekor – egyben az illetékkötelezettség keletkezésének napján – a felperes nem volt nyilvántartva családi gazdálkodóként. Az adóhatóság kifejtette a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 7:1. §-a, 7:87. § (1)-(2) bekezdései alapján, hogy a korábban az elhunyt tulajdonában lévő földterületek a

hagyaték részévé váltak, mivel az örökös az örökhagyó halálának időpontjára visszamenő hatállyal szerzi meg a hagyatékot. A Ptk. rendelkezései alapján az öröklés az örökhagyó halálával a törvény erejénél fogva azonnal és automatikusan bekövetkezik. Az öröklési illetékkötelezettséget szintén az örökhagyó halálának ténye keletkezteti. A hagyatékátadó végzés pedig deklaratív jellegű. A felperes tehát a termőföldeket az örökhagyó halála napján, 2020. április 29-én szerezte meg és az Itv. 3. § (1) bekezdése alapján ezen a napon keletkezett az öröklési illetékkötelezettsége is. A családi gazdaságokról szóló 2020. évi CXXIII. törvény (a továbbiakban: Csgtv.) 6. § (1) és (3) bekezdése, 10. § (3) bekezdése alapján rögzítette az őstermelők családi gazdaságára és az örökös belépési lehetőségére vonatkozó szabályokat. Az örökhagyó korábbi családi gazdasága 2002. augusztus 4-től 2020. április 29-ig működött, melynek a felperes nem volt tagja, a felperes egy új családi gazdaságot hozott létre 2024. október 8-tól.

[6] Az adóhatóság értelmezése szerint sem az Itv. 16. § (6) bekezdése, sem a 16. § (7) bekezdésének nyelvtani értelmezése sem támasztja alá a felperes illetékkedvezmény iránti kérelmét. Utóbbi eltérő esetkört, nevezetesen az öröklés esetén az őstermelők családi gazdasága (a továbbiakban: ÓCSG) tagjaként bejegyzett magánszemély örököstárs ellenszolgáltatás fejében történő termőföld átengedés esetét szabályozza, így az Itv. 16. § (6) bekezdésében foglalt illetékkedvezménnyel történő összevetése okszerűtlen. Megállapította továbbá, hogy az Itv. 16. § (6) bekezdésében szereplő nyilatkozattételi határidő kizárólag a kedvezmény iránti igény bejelentésére vonatkozik és nem a feltételek fennállásának időpontját határozza meg. A felperest ezért illetékkedvezmény az utóbb történt bejelentése után nem illeti meg. A döntést az Itv. 16. § (6) bekezdésére alapította, a Ptk. öröklési rendelkezéseit pedig a vagyonszerzés időpontjának meghatározása körében vette figyelembe.

[7] A felperes által hivatkozott 24/2023. (XII. 5.) AB határozat (a továbbiakban: AB határozat), melyben az Alkotmánybíróság kimondta, hogy a föld tulajdonjogának végintézkedés útján történő megszerzése esetén az örökös szerzőképességének a hagyatéki eljárás során kell fennállnia, nem pedig a hagyaték megnyílásakor, a jelen ügyben nem tekinthető relevánsnak, mert az csak a mezőgazdasági igazgatási szerv által kiadandó hatósági bizonyítványra és a földszerzési képesség igazolására vonatkozott. A jelen ügyben a 2024. szeptember 7-én jogerőre emelkedett 51020/N/324/2024/23. számú hagyatékátadó végzés alapján a közjegyzőhelyettes a felperes tulajdonszerzési feltételeinek fennállását igazoló hatósági bizonyítványt beszerezte a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: Földforgalmi törvény) vonatkozásában, így az örökös szerzőképessége nem volt vitatott. A jelen eljárás tárgya kizárólag az öröklés folytán megszerzett, termőföldhöz kapcsolódó illetékfizetési kötelezettség és az illetékkedvezmény feltételeinek fennállása volt, amely körben az Itv. 16. § (6) bekezdése a vagyonszerző családi gazdálkodóként való bejegyzését követeli meg. Az AB határozatban értelmezett örökléshez való jog sérelme így nem volt megállapítható.

A kereset és a védirat

[8] A felperes keresetlevelében elődlegetesen az alperes határozatának – részben, a termőföldek után kiszabott illeték tekintetében történő – megváltoztatását kérte azzal, hogy ezzel a fizetendő illeték összege 8.343.294 forint, másodlagosan az alperes határozatának – az elsőfokú határozatra kiterjedő hatállyal történő – megsemmisítését és az elsőfokú adóhatóság új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Álláspontja szerint az Itv. 16. § (6) bekezdése alapján a termőföldek után nem az egyébként járó öröklési illeték felét, hanem egynegyedét

kell megfizetnie. Kifejtette, hogy az adóhatóság jogértelmezése jogszabálysértő, mivel egyrészt egymástól független jogintézményeket (öröklés és illetékfizetési kötelezettség) kevert össze, másrészt ellentétes az értelmezés az Alkotmánybíróság és a bíróságok gyakorlatával, az Itv. törvényi indokolásában rögzített jogalkotói céllal. Az öröklés szabályait a Ptk., az illetékkötelezettség szabályait az Itv. határozza meg. Az illetékkedvezmény szempontjából a Ptk. rendelkezései irrelevánsak. Álláspontja szerint az Itv. 16. § (6)-(7) bekezdései nem írják elő, hogy az örökösnek már az örökhagyó halálakor ÖCSG tagjaként bejegyzett magánszemélynek kell lennie. A kedvezmény célja az, hogy az örökléssel szerzett termőföldet családi gazdaság keretében használó földszerzőket támogassa akkor is, ha csak a fizetési meghagyás véglegessé válásáig válnak családi gazdálkodóvá.

[9] Hivatkozott a Módtv.1. és az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2002. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Módtv.2.) jogalkotói indokolására, valamint az AB határozatra, amelyekből felperes szerint az következik, hogy a releváns jogosultsági feltételeknek nem a hagyaték megnyílásakor, hanem a hatósági eljárás során, illetve a fizetési meghagyás véglegessé válásáig kell fennállniuk. Előadta továbbá, hogy az örökös – különösen a végrendeleti örökös – sok esetben az öröklés előtt objektíve nem tud felkészülni a kedvezmény igénybevételére, így családi gazdaságot sem tud létrehozni és a felperes is csak a hagyaték megszerzését követően tudott termőföldre jutni és gazdálkodást kezdeni. Előadta továbbá, hogy a hagyaték megnyílt és a kamarai nyilvántartásba vétel között eltelt idő oka a folyamatban lévő gondnoksági és hagyatéki per volt.

[10] Az alperes a védiratában – határozati indokait fenntartva – a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

[11] Az elsőfokú bíróság (a továbbiakban: bíróság vagy törvényszék) az alperes határozatát – az elsőfokú adóhatóság kiegészített fizetési meghagyására kiterjedően – megváltoztatta annyiban, hogy a felperes terhére az örökhagyó hagyatéka után megállapított öröklési illeték összegét 8.343.294 forintban állapította meg. Kötelezte továbbá az alperest 400.500 forint perköltség felperes részére történő megfizetésére is.

[12] A bíróság leszögezte, hogy abban a jogkérdésben kellett döntenie, hogy a felperes teljesítette-e az Itv. 16. § (6) bekezdése szerinti illetékkedvezmény feltételeit. Megállapította, hogy a Ptk. alapján az öröklés az örökhagyó halálával nyílik meg [Ptk. 7:87. § (1)-(2) bekezdése] és az öröklési illetékkötelezettség is az örökhagyó halála napján keletkezik [Itv. 3. § (1) bekezdés]. Idézte az Itv. 16. § (6) bekezdését és leszögezte azt is, hogy az Itv. 16. § (6) bekezdésének második fordulata – a jogszabálmódosításhoz, azaz a Csgtv. 21-25. §-ához fűzött jogalkotói indokolás szerint a mezőgazdasági őstermelőkre vonatkozó szabályozás átalakításával összefüggő fogalomváltozások miatt – 2021. január 1-jei hatállyal módosult, a módosított rendelkezés alapján az illetékkedvezmény akkor áll fenn, ha az örökös az erre a célra létesített nyilvántartásban ÖCSG tagjaként bejegyzett magánszemély. Az Itv. fenti módosításával kapcsolatban rámutatott, hogy a Csgtv. 19. §-a átmeneti szabályokat tartalmaz, a (3) bekezdés a)-b) pontjai biztosítják, hogy a 2020. december 31-én családi gazdaság tagjának minősülő személyek személyükben mezőgazdasági őstermelőnek, együttesen ÖCSG tagjának minősüljenek, a családi gazdaság vezetőjeként nyilvántartott személyt pedig a

jogalkotó az ÖCSG képviselőjének felelteti meg. Az Itv. 16. § (6) bekezdésének második fordulata szerinti illetékkedvezmény azonban tartalmilag lényegében csak annyiban változott, hogy 2021. január 1-jétől nem követeli meg, hogy a kedvezmény alanya az ÖCSG vezetője legyen, mivel ettől az időponttól kezdődően a tagokat is megilleti a kedvezmény, azonban jelen esetben a felperes – nem vitásan – az ÖCSG vezetőjeként került nyilvántartásba vételre, így az illetékkedvezmény alanyi körének 2021. január 1-jétől történt kiszélesítése nem bír jelentőséggel.

[13] A bíróság megállapította, hogy az Itv. 3. §-a ugyan meghatározza az illetékkötelezettség keletkezésének időpontját, de általánosságban nem azonosítja ezt az illetékkedvezmény feltételei fennállásának időpontjával. Az Itv. rendszerében több olyan kedvezmény létezik, amelyek egy része az illetékfizetési kötelezettség időpontjában fennállt tényekhez [pl. Itv. 26. § (6) bekezdés], vagy valamely jövőbeli tényhez, vállalat megvalósításához kapcsolódik [pl. Itv. 26. § (1) bekezdés a) pont, r) pont] és azok szempontjából múltbeli tényeknek is jelentősége lehet [pl. Itv. 26. § (9) bekezdés]. Ezért – speciális jogszabályi rendelkezés hiányában – önmagában abból, hogy az öröklési illetékkötelezettség az örökhagyó halálakor keletkezik, nem következik, hogy a kedvezmény feltételeinek is ekkor kellene fennállniuk.

[14] A bíróság rögzítette, hogy az Itv. 16. § (6) bekezdése sem tartalmaz rendelkezést arról, mely időpontban kell fennállnia a családi gazdálkodói (ÖCSG tagsági) minőségnek. A szöveg nyelvtani értelmezéséből nem vezethető le, hogy azt már az illetékkötelezettség keletkezésekor kell teljesíteni. Két értelmezési lehetőség adódott, vagy az alperes által képviselt időpont (a halál napja), vagy a felperesi értelmezés szerinti időpont (a fizetési meghagyás véglegessé válása). Az Alaptörvény 28. cikke alapján a jogszabály célját és az észszerűség követelményét vizsgálta a jogvita eldöntésénél. A Módtv.1. 96. §-ához és a Módtv.2.-höz fűzött jogalkotói indokolások szerint a jogalkotó célja a családi gazdaságok földszerzésének illetékkedvezménnyel történő támogatása volt és nem olvasható ki olyan korlátozás, hogy az örökösnek már az örökhagyó halálakor családi gazdálkodónak kell lennie. Az Itv. 16. § (7) bekezdése és annak indokolása megerősíti, hogy a kedvezmények célja egységes, a föld családi gazdaságba kerülésének támogatása akár a hagyaték megnyílása után bekövetkező feltétel teljesülése esetén is.

[15] A bíróság figyelembe vette az AB határozatban foglaltakat is nem tárgyi azonosság okán, hanem a jogértelmezési probléma hasonlósága (végintézkedési öröklés esetén a szerzőképesség fennállása kérdésében) miatt. Az AB határozat [40] bekezdése szerint az örökléssel járó bizonytalanság miatt nem várható el az örököstől, hogy a halál pillanatában már megfeleljen a szerzési feltételeknek. A bíróság ezt analóg módon alkalmazta és megállapította, hogy az illetékkedvezményt megalapozó feltétel (családi gazdálkodói/ÖCSG-tagsági minőség) időpontját nem lehet azonosítani az illetékkötelezettség keletkezésével, különösen, mivel az Itv. nem tartalmaz erre kifejezett előírást. Az Itv. és a Földforgalmi törvény szabályozásának hasonlósága a (földszerzési képesség, illetőleg az illetékkedvezményt megalapozó tény időpontjára vonatkozó kifejezett rendelkezés hiánya) okán az AB határozatban kifejtettek összhangban állnak azzal, hogy az illetékkedvezményt megalapozó tény keletkezésének időpontja és az illetékkötelezettség időpontja elválhat egymástól, és kifejezett kizáró rendelkezés hiányában az előbbi időpont az Itv.16. § (6) bekezdésében szereplő egyetlen határidővel, azaz a nyilatkozattételre előírt határidővel azonos.

[16] A bíróság megjegyezte, hogy precedensképes kúriai határozat nincs a kérdésben és az adókedvezmények megszorító értelmezésének elve nem zárja ki a helyes – a jogszabály szövegével és céljával összhangban álló – értelmezést, amikor azt kell meghatározni, hogy a kedvezmény feltétele meddig teremthető meg.

[17] A bíróság végül arra az álláspontra jutott, hogy az alperes jogértelmezése nyelvtanilag, a jogalkotói célt figyelembe véve is téves, mert olyan korlátozást vezet be, amelyet a jogszabály nem tartalmaz. Megállapította, hogy a felperes az Itv. 16. § (6) bekezdése szerinti kedvezmény feltételét a releváns időpontban teljesítette és arról határidőben nyilatkozott. Ezért a bíróság az alperesi határozatot – az elsőfokú kiegészített fizetési meghagyásra is kiterjedően – megváltoztatta és a termőföldek után fizetendő öröklési illeték mértékét 9%-ról 4,5%-ra csökkentette, továbbá a pervesztes alperest perköltség fizetésére kötelezte polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 80. §-a, 81. § (1) és (5) bekezdései, 83. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (2) bekezdése alapján azzal, hogy a bíróság a perköltséget kilenc munkaóra után határozta meg és figyelembe vette, hogy a felperes általános forgalmi adó megfizetésére kötelezett.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

[18] Az alperes a jogerős ítélet ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. A felülvizsgálati kérelemben kifejtett érvelése szerint a jogerős ítélet az irányadó jogszabályhely (Itv. 16. § (6) bekezdése) téves értelmezésén, illetve a bizonyítékokból kirívóan okszerűtlenül levont következtetésen alapul, sérti a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (2) bekezdését, a Pp. 279. § (1) bekezdését, 346. § (4)-(5) bekezdését.

[19] Hivatkozva a Kp. 2. § (1) bekezdésére, 4. § (1) bekezdésére, 78. § (2) bekezdésére, 85. § (2) bekezdésére, továbbá a Pp. indoklási és bizonyíték-értékelési szabályaira [Pp. 279. § (1) bekezdés, 346. § (4)-(5) bekezdés] kifejtette, hogy azt kellett vizsgálnia, a felperes jogosult volt-e az Itv. 16. § (6) bekezdésében szabályozott illetékkedvezményre, illetve a kedvezmény feltétele határidőben teljesült-e. Álláspontja szerint a jogértelmezése mind a nyelvtani értelmezés, mind a jogalkotói cél alapján helytálló, az ítélettel ellentétben nem alkalmazott szükségtelen megszorítást.

[20] Álláspontja szerint az illetékkötelezettség keletkezésekor hatályos Itv. 16. § (6) bekezdéséből az következik, hogy a termőföld öröklése esetén a kedvezményes (egynegyed mértékű) illeték csak akkor alkalmazható, ha az örökös az illetékkötelezettség keletkezésének napján, vagy azt megelőzően az erre a célra létesített nyilvántartásban családi gazdálkodóként (ÖCSG tagjaként) már bejegyzett magánszemély. A fizetési meghagyás véglegessé válásáig történő nyilatkozattételi kötelezettség – érvelése szerint – kizárólag az illetékkedvezmény iránti kérelem előterjesztésére nyitva álló határidőt jelöli és nem érinti azt az időpontot, amikor a kedvezmény feltételeinek fenn kell állniuk. Ezt a jogalkotói célt támasztja alá a Módtv.1. indoklása is, amely a családi mezőgazdasági vállalkozó öröklés útján történő termőföld szerzésének kedvezményben részesítését rögzíti.

[21] A Ptk.-ra mint a vagyonszerzési illetékek általános háttérjogszabályára hivatkozva ismertette a Ptk. 7:1. §-át, 7:87. § (1)-(2) bekezdését és előadta, hogy az öröklés az örökhagyó halálával, a törvény erejénél fogva azonnal és automatikusan következik be, az örökös ekkor szerzi meg a hagyaték tárgyait. Ebből kiindulva rögzítette, hogy a felperes az eljárás alapjául szolgáló termőföldeket 2020. április 29-én szerezte meg, azonban ezen a napon nem volt nyilvántartva családi gazdálkodóként, mert az őstermelői családi gazdaság nyilvántartásba

vételére csak 2024. október 8. napján került sor, azaz a hagyaték megnyíltja után négy évvel, a hagyatékátadó végzés jogerőre emelkedése után egy hónappal. Álláspontja szerint így a felperes nem családi gazdálkodóként szerezte meg a termőföldöket, öröklés útján történő vagyonszerzése nem felel meg az Itv. 16. § (6) bekezdéséhez fűzött indokolásban kifejezett jogalkotói célnak, ezért részére illetékkedvezmény nem volt biztosítható.

[22] Sérrelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a jogalkotói cél feltárása érdekében az Itv. 16. § (7) bekezdésére és annak indoklására is támaszkodott, holott ez a rendelkezés teljesen más esetkört szabályoz, az ÖCSG tagjaként bejegyzett magánszemély örökösárs részére, ellenszolgáltatás fejében történő termőföld-átengedés illetékmentességét. Álláspontja szerint sem e rendelkezés nyelvtani értelmezéséből, sem a Módtv.2. indoklásából nem vezethető le, hogy elegendő, ha az illetékkedvezmény feltételei a fizetési meghagyás véglegessé válásáig megvalósulnak. Ugyanígy okszerűtlennek tartotta az Itv. 26. § (1) bekezdés a) és r) pontjára, 26. § (6) és (9) bekezdésére való bírói hivatkozást, mivel ezek a kedvezmények és mentességek pontosan meghatározott teljesítési tényhez, határidőhöz, illetve feltételhez kötöttek, ezért szerinte eltérő szabályozást tartalmaznak az Itv. 16. § (6) bekezdéséhez képest. Az alperes érvelése szerint az Itv. 16. § (6) bekezdésének nyelvtani értelmezése, valamint a Módtv.1. indoklása alapján egyértelműen megállapítható, hogy a bejegyzett családi gazdálkodói státuszt, mint illetékkedvezményi feltételt, az illetékkötelezettség keletkezésekor kell vizsgálni és a rendelkezés első tagmondata által rögzített általános illetékmértékhez képest a második tagmondat nem határozhat meg eltérő teljesítési időpontot.

[23] Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság okszerűtlenül hivatkozott az AB határozatra is, mivel az Alkotmánybíróság e döntésében a Földforgalmi törvény 34. § (3) bekezdése kapcsán az örökös tulajdonszerzéséhez szükséges mezőgazdasági igazgatási szerv jóváhagyásának fennállására vonatkozóan fejtette ki, hogy a földszerzési képességnek nem a hagyaték megnyíltakor, hanem a hagyatéki eljárás során kell fennállnia, mert az ettől eltérő jogértelmezés aránytalanul korlátozza az aktív és passzív örökléshez való jogot. Rámutatott, hogy jelen ügyben nem a felperes, mint végrendeleti örökös szerzőképessége, hanem a közjegyzői okirattal igazolt tulajdonszerzéshez kapcsolódó illetékfizetési kötelezettség a vizsgálat tárgya és önmagában az Itv. és a Földforgalmi törvény szabályozásának hasonlósága – a földszerzési képesség, illetve az illetékkedvezményt megalapozó tény időpontjára vonatkozó kifejezett rendelkezés hiánya – nem teszi az alkotmánybírósági döntésben levezetett jogkövetkeztetéseket alkalmazhatóvá.

[24] Összefoglalóan előadta, hogy a törvényszék a jogalkotói cél elemzése alapján okszerűtlenül jutott arra a következtetésre, miszerint a felperes az illetékkedvezmény feltételét teljesítette, noha – az alperes által sem vitatottan – csak a kedvezményre való jogosultságáról nyilatkozott határidőben, de a termőföldek megszerzésekor, illetve az illetékkötelezettség keletkezésekor nem volt bejegyzett családi gazdálkodó. Hangsúlyozta, hogy az Itv. kizárólag a családi gazdálkodó termőföld szerzését kedvezményezi, ezt az egyértelmű rendelkezést nem lehet kiterjesztően úgy értelmezni, hogy akkor is járjon kedvezmény, ha az örökös csak az illetékkötelezettség keletkezését követően válik családi gazdálkodóvá, ezért a felperes részére illetékkedvezmény nem volt biztosítható.

[25] A perköltség vonatkozásában előadta, hogy a felperes keresetlevelében megjelölte a pertárgy értékét és kérte az ügyvédi munkadíj bírói mérlegeléssel történő megállapítását, jelezve, hogy jogi képviselője áfa fizetésre kötelezett, a tárgyaláson pedig kilenc munkaórát jelölt meg, de költségjegyzéket nem csatolt. A törvényszék ennek ellenére 400.500 forint perköltséget ítélt meg a felperes javára a Pp. 80. §-ára, 81. § (1) és (5) bekezdésére, 83. § (1) bekezdésére és az IM rendelet 3. § (2) bekezdésére hivatkozással, kilenc munkaóra és az áfa figyelembe vételével. Az alperes szerint ez jogszabálysértő, mert a felperes jogi képviselője az általa állított kilenc munkaórát nem igazolta, a megítélt összeg nincs összhangban a kilenc

óra és az IM rendelet szerinti – a kirendelt ügyvédi óradíj kétszeresében meghatározott – díj szorzatával, továbbá a perköltségnek áfa-vonzata nincs. Hivatkozott a Pp. 80. §-ára, 81. § (5) bekezdésére, 82. § (3) bekezdésére, amelyek szerint a perköltség a jog érvényesítésével okozati összefüggésben felmerült, felszámított és okirattal igazolt költségek összessége, a bíróság pedig a felszámítás és a csatolt okiratok alapján határozza meg annak összegét, a fel nem számított vagy a felszámítottnál magasabb összegű költséget a fél javára nem veheti figyelembe. Rögzítette, hogy jelen ügyben a felperesi jogi képviselő a perköltséget nem számította fel és azt alátámasztó dokumentumokat sem csatolt.

[26] Ismertette az IM rendelet 3. § (2) bekezdését, hivatkozott a Magyarország 2025. évi központi költségvetéséről szóló 2024. évi CX. törvény 69. § (4) bekezdésére, amely a kirendelt ügyvédi óradíjat 7.000 forint összegben határozza meg, és rámutatott, hogy kilenc munkaóra és a kétszeres munkadíj szorzata a bíróság által megállapított 400.500 forintot még az áfa figyelembe vételével együtt sem éri el. Utalt a Kúria Kfv.I.35.233/2024/8. számú ítéletére, amely szerint a bíróság költségviselésről szóló döntése, illetve a felek közötti perköltség-fizetési kötelezettség nem esik az Áfa törvény hatálya alá, a perköltség viselés nem adóztatható tényállás, ezért a perköltségnek nincs áfavonzata. A perbe vitt egyes költségtételek (pl. szakértői számla) ugyan tartalmazhatnak áfát, ez azonban a perköltség viselést nem teszi áfakötelessé. Hivatkozott továbbá az ítélkezési gyakorlatra, amely szerint a bíróság mérlegelheti, hogy a felszámított ügyvédi munkadíj a tényleges munka mennyiségével és terjedelmével arányban áll-e. Álláspontja szerint mindezek alapján mérsékeltebb, áfamentes ügyvédi munkadíj megállapítása lett volna indokolt, ennek elmaradása az elsőfokú ítélet jogszabálysértő voltát eredményezi.

[27] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet késve terjesztett elő, a Kúria a Kfv.7. számú végzésével a felperes igazolási kérelmét elutasította és a felülvizsgálati ellenkérelme hatálytalanságáról értesítette a felperest.

A Kúria döntése és jogi indokai

[28] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján fogadta be, mert az alperes az ügy érdemére kiható jogsértések fennállását kellően valószínűsítette mind az Itv. 16. § (6) bekezdésének alkalmazása körében az illetékkedvezmény eljárásjogi érvényesíthetőségével összefüggésben, e körben az okszerűtlen jogértelmezés és értékelés, a döntés indokolása, mind a perköltségszámítás kérdésében. Mindezek alapján a Kúriának azt kellett vizsgálnia, hogy a családi gazdálkodói (ŐCSG) minőség fennállásának időpontja – mint az illetékkedvezmény igénybevételének feltétele – az illetékkötelezettség keletkezésének időpontjához, vagy a fizetési meghagyás véglegessé válásáig terjedően megteremtett feltétel igazolásához kapcsolódik-e, valamint azt, hogy a perköltség felszámításának szabályai körében költségjegyzék hiányában munkaórák megjelölésével miként számolható el az elsőfokú eljárásra érvényesített perköltség.

[29] A Kúria a Kp. 115. (2) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem keretei között, a felülvizsgálati kérelemben állított jogsértések körében bírálta felül a jogerős ítéletet. Az ítéletet – a bizonyítás felvételének

kizártsága okán – a jogerős döntés meghozatalakor rendelkezésre álló iratok, bizonyítékok alapján vizsgálta [Kp. 120. § (5) bekezdés].

[30] A felülvizsgálati kérelem – az alábbiakban kifejtettek szerint – alapos.

[31] A Kúria a felülvizsgálat eredményeként azt állapította meg, hogy bár az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen tárta fel, a megállapított tényekből levont jogkövetkeztetése az illetékkedvezmény eljárásjogi érvényesítésével összefüggésben azonban nem volt helytálló.

[32] A Kúria mindenekelőtt rögzíti, hogy az Itv. 16. § (6) bekezdése a termőföld öröklése esetén alkalmazható illetékkedvezmény feltételrendszerét határozza meg. A jogszabály szövegének első tagmondata egyértelműen rögzíti az öröklési illeték általános mértékét („az egyébként járó öröklési illeték felét”), míg a második tagmondat meghatározza az ennél kedvezőbb illetékmérték (egynegyed rész) alkalmazásának feltételét, nevezetesen azt, hogy az örökös „az erre a célra létesített nyilvántartásban családi gazdálkodóként bejegyzett személy”.

[33] A Kúria megállapította, hogy a jogszabály szövegéből egyértelműen következik, hogy a kedvezmény igénybevételének előfeltétele egy fennálló jogállás, a családi gazdálkodóként (illetve a hatályos szabályozás szerint ÖCSG-tagként) való nyilvántartásba vétel ténye. A kedvezmény jogi szerkezete tehát nem jövőbeni vállalás teljesítéséhez kötött, hanem olyan státuszhoz, amelynek fennállását annak az időpontnak a vizsgálatakor kell megállapítani, amikor az illetékkötelezettség keletkezik.

[34] Termőföld öröklése esetén az illetékkötelezettséget keletkeztető időpont – és egyben a kedvezmény feltételeinek vizsgálati időpontja – az Itv. 3. § (1) bekezdése és a Ptk. 7:87. § (1)-(2) bekezdései alapján az örökhagyó halálának napja. Az öröklés ex lege ekkor nyílik meg, az örökös ekkor szerzi meg a hagyaték tárgyait és az illetékkötelezettség is e napon keletkezik.

[35] A kedvezményi feltétel és a kedvezményre jogosító esemény időpontjának elválasztása, vagyis annak elfogadása, hogy a családi gazdálkodói státusz a vagyonszerzést követően is megteremthető legyen, dogmatikailag nem illeszthető az Itv. 16. § (6) bekezdésének szerkezetébe. A rendelkezés a kedvezmény alkalmazását a státusz fennállásától teszi függővé és nem tartalmaz olyan fordulatot, amely a feltétel későbbi lehetőségét biztosítaná, hanem kizárólag a nyilatkozattétel határidejét jelöli meg.

[36] A Kúria rámutat, hogy a nyilatkozattételi határidő (a fizetési meghagyás véglegessé válásáig) eljárási határidő, amely a kedvezmény iránti igény bejelentésének időpontját szabályozza, nem pedig a feltételek fennállásának időpontját. Az adójogi kedvezmények általános rendszerében világosan elkülönül a kedvezmény szubjektív feltételeinek fennállása és a kedvezmény iránti igény előterjesztésének határideje. Az Itv. 16. § (6) bekezdése kizárólag ez utóbbira tartalmaz kifejezett előírást és a feltétel időpontját illetően nem utal a bejelentési határidőre, mint a feltételek teljesítésének végső időpontjára.

[37] A Kúria rögzíti, hogy az Itv.-ben található más, eltérő szerkezetű kedvezmények (pl. Itv. 26 § (1) bekezdés a), r) pontjai, 26. § (6), (9) bekezdései) kifejezetten olyan fordulatokat tartalmaznak, amelyek a feltételek későbbi teljesítését, vagy vállalását lehetővé teszik („vállalja”, „ha teljesíti”). Ilyen nyelvi fordulat azonban a 16. § (6) bekezdésben nem

szerepel. A kedvezmény igénybevételét megalapozó feltétel utólagos megteremthetősége ezért nem vezethető le a törvény szerkezetéből és terminológiájából.

[38] A Kúria a jogalkotói indoklásra tekintettel megállapította, hogy a Módtv.1. a kedvezmény céljaként „a családi mezőgazdasági vállalkozó öröklés útján történő termőföld szerzésének kedvezményben részesítését” rögzíti. E megfogalmazásból az következik, hogy a jogalkotó a családi gazdálkodói minőségben öröklő személy kedvezményezését kívánta megvalósítani, nem pedig az öröklést követően létrehozott, vagy átalakított gazdálkodói státuszok támogatását.

[39] A felülvizsgálati bíróság álláspontja szerint a támogatási cél a törvény szövegével összhangban úgy értelmezhető, hogy kedvezmény abban az esetben érvényesíthető, ha a föld tulajdonjogát olyan örökös szerzi meg, aki a vagyonszerzés időpontjában már a családi mezőgazdasági vállalkozáshoz tartozik, mint nyilvántartásba vett családi gazdálkodó (ÖCSG-tag). A szabályozásból nem vezethető le, hogy a jogalkotó szándéka a kedvezményre való jogosultság feltételeit a hagyatéki, vagy az illetékkiszabási eljárás idejére terjeszti ki.

[40] A fentiek alapján a Kúria arra a következtetésre jutott, hogy az Itv. 16. § (6) bekezdésének helyes értelmezése szerint az illetékkedvezményre való jogosultságot a vagyonszerzés időpontjára, azaz az illetékkötelezettség keletkezésének napjára kell vonatkoztatni. Ha a kedvezmény feltételeként megjelölt családi gazdálkodói (ÖCSG-tagsági) státusz ekkor nem áll fenn, a kedvezmény alkalmazásának nincs törvényi alapja.

[41] Mindezekre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az Itv. 16. § (6) bekezdésének értelmezése során a jogszabályból nem következő, a jogszabállyal ellentétes következtetésre jutott, amikor a kedvezmény feltételét nem a vagyonszerzés időpontjára, hanem a nyilatkozattételi határidőig teljesíthető körülményként kezelte. A törvényszék jogalkotói célra alapított teleologikus értelmezése nem támasztja alá a szövegben meg nem jelenő, utólagos feltétel megteremtést lehetővé tevő koncepciót. A Kúria álláspontja szerint az alperes felülvizsgálati kérelmében kifejtett jogértelmezés összhangban áll ugyanakkor az Itv. 16. § (6) bekezdésének nyelvtani, rendszerbeli és dogmatikai értelmezésével.

[42] A Kúria ezt követően vizsgálta, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan támaszkodott-e az Itv. 16. § (7) bekezdésére és a Módtv.2. indoklására az Itv. 16. § (6) bekezdésének értelmezése során. E körben megállapította, hogy az Itv. 16. § (7) bekezdése eltérő tényállásra és jogi esetre vonatkozó rendelkezést tartalmaz, amely kizárólag arra az esetre szabályoz illetékmentességet, ha az ÖCSG tagjaként bejegyzett örökös részére a másik örökös ellenszolgáltatás fejében átengedi a hagyatéki termőföldet. Ez a rendelkezés tehát nem az örökléssel történő elsődleges földszerzéshez, hanem egy későbbi, örökösök közötti visszerhes átengedéshez kapcsolódó speciális mentességet szabályoz. Ebből fakadóan az Itv. 16. § (7) bekezdés tárgyi hatálya és feltételrendszere eltér az Itv. 16. § (6) bekezdésétől, amely az öröklés útján történő eredeti földszerzés illetékkedvezményét rendezi. A két jogcím jogi természete különböző, ebből következően az Itv. 16. § (7) bekezdésből nem vezethető le a (6) bekezdés időponti feltételeire vonatkozó bármilyen következtetés.

[43] A Módtv.2. indoklása sem tartalmaz olyan értelmezési szempontot, amely az Itv. 16. § (6) bekezdéshez kapcsolódó feltételek időpontjának meghatározását befolyásolná. Az indoklás célja az Itv. 16. § (7) bekezdésben szereplő, már meglévő mentességi szabály pontosítása volt, és kizárólag a visszerhes átengedés eseteire vonatkozik. A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ezért tévesen alkalmazta az Itv. 16. § (7) bekezdését és annak jogalkotói indoklását a jelen ügyben, amikor azt a (6) bekezdés értelmezésének teleologikus támaszaként használta. A két rendelkezés eltérő jogi tárgya miatt a (7) bekezdésből nem állapítható meg, hogy az illetékkedvezmény feltételének a hagyaték megnyitásakor fenn kell-

e állnia, illetve, hogy elegendő-e a fizetési meghagyás véglegessé válásának az időpontjára teljesíteni azt.

[44] A felülvizsgálati bíróság ezért megállapította, hogy a törvényszék jogszabálysértően vont le jogértelmezési következtetést az Itv. 16. § (7) bekezdéséből a (6) bekezdés alkalmazási körében, a (7) bekezdés jogalkalmazói célja és tartalma nem képezheti alapját az örökléssel történő földszerzéshez kapcsolódó illetékkedvezmény időpontjának kiterjesztő értelmezésére.

[45] A Kúria hangsúlyozza azt is, hogy az elsőfokú bíróság által hivatkozott AB határozat a Földforgalmi törvény 34. § (3) bekezdésének értelmezésével kapcsolatos ügyben született, és azt vizsgálta, hogy az örökös földszerzési képességének mely időpontban kell fennállnia (az örökléskor vagy a mezőgazdasági igazgatási szerv döntésének meghozataláig) a földtulajdon megszerzéséhez. Az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy a szerzési képességnek nem a hagyaték megnyílásakor, hanem a hagyatéki eljárás során kell fennállnia, mert ellenkező értelmezés aránytalanul korlátozná az aktív és passzív örökléshez való jogot.

[46] A Kúria álláspontja szerint a hivatkozott AB határozat eltérő tárgyú és nem vonatkoztatható az Itv. 16. § (6) bekezdése szerinti illetékkedvezmény értelmezésére. A jelen ügyben nem a felperes öröklési jogi szerzőképessége, hanem a már bekövetkezett, közjegyzői okirattal igazolt tulajdonszerzéshez kapcsolódó illetékkedvezmény objektív feltételeinek fennállása a vizsgálat tárgya.

[47] A Kúria kiemeli, hogy az AB határozat érvelésének központi eleme – a szerzési képesség és a földforgalmi jog korlátozásának alkotmányossága – nem áll fenn az illetékkedvezménnyel összefüggésben. Az illetékkedvezmény ugyanis nem alkotmányos alapjog, hanem adójogi jellegű, szűk körben értelmezendő kivétel, amelynek feltételeit a jogalkotó szabadon határozza meg és amely nem érinti az örökléshez való jog gyakorlását.

[48] A Kúria megállapította, hogy az Itv. 16. § (6) bekezdése nem tartalmaz olyan szabályt, amelyből az következhetne, hogy a családi gazdálkodói minőség utólag, az öröklést követő időszakban is megteremthető volna az illetékkedvezmény igénybevételéhez, illetve az Itv. nem tartalmaz a Földforgalmi törvény 34. § (3) bekezdéséhez hasonló időponti rugalmasságot, továbbá a két törvény szabályozási tárgya sem mutat olyan lényegi párhuzamot, amely az AB határozat logikai szerkezetének átvételét indokolná.

[49] A felülvizsgálati bíróság ezért arra a következtetésre jutott, hogy az elsőfokú bíróság okszerűtlenül hivatkozott az AB határozatra és abból olyan jogkövetkeztetést vont le, amely az Itv. 16. § (6) bekezdésének értelmezésére nem alkalmazható. Az AB határozata a jelen ügy szempontjából nem bír relevanciával és nem képezheti alapját az illetékkedvezmény feltételei időpontjának kiterjesztő értelmezésére.

[50] A Kúria mindezen értelmezési szempontokra figyelemmel megállapította, hogy az Itv. 16. § (6) bekezdése szerinti illetékkedvezmény csak abban az esetben alkalmazható, ha a kedvezmény feltétele – a családi gazdálkodói, illetve ÓCSG-tagsági státusz – a vagyonszerzés időpontjában, azaz az örökhagyó halálakor fennáll. A rendelkezés nem tartalmaz olyan fordulatot, amely a feltétel későbbi teljesítését, a státusz utólagos megteremthetőségét, vagy a kedvezmény időbeli feltételeinek kitolását megengedné. Mivel az Itv. a kedvezmény feltételeinek időbeli vizsgálatára kifejezett eltérést nem állapít meg, a kedvezmény időpontját az illetékkötelezettség keletkezésének időpontjához kell kötni. A „fizetési meghagyás

véglegessé válásáig” előírt határidő kizárólag a kedvezmény iránti nyilatkozat megtételére, nem pedig a feltételek teljesítésére vonatkozik.

[51] A Kúria hangsúlyozza, hogy az adójogi kedvezményekre vonatkozó megszorító értelmezési elv alapján a kedvezményt megalapozó feltétel teljesítésének utólagos lehetősége csak akkor fogadható el, ha azt a jogszabály kifejezetten megengedi. Az Itv. 16. § (6) bekezdése ilyen rendelkezést nem tartalmaz, ezért a feltétel fennállását kizárólag a vagyonszerzés időpontjában lehet vizsgálni.

[52] A Pp. 81. § (5) bekezdése alapján a fél a perköltséget felszámítás útján érvényesíti, azonban nem követ el jogszabálysértést, amennyiben nem csatol költségjegyzéket a perköltség érvényesítése érdekében, mivel azt más módon, például a tárgyaláson tett nyilatkozattal is érvényesítheti. Ezért a bíróság – az alperes álláspontjával ellentétben – jogosult volt a perköltséget megállapítani akkor is, ha a fél azt költségjegyzékkel nem támasztotta alá, a kifejtett munkaórák mennyiségét megjelölve.

[53] Ugyanakkor a Kúria rögzíti – az alperes által a felülvizsgálati kérelemben e körben állított jogsértések keretei között maradván –, hogy a törvényszék a perköltség kiszámításakor nem a jogszabály által előírt módszert alkalmazta, 9 munkaóra után 35.039 forint + áfa óradíjjal csak megbízási szerződés alapján számolhatott volna, de megbízási szerződés a perben becsatolásra nem került. Az IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján 14.000 forint + áfa lett volna óradíjként elszámolható. Az IM rendelet 5. § (1) bekezdése [azonosan a korábban hatályban volt 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4/A. § (1) bekezdésével] alapján az ügyvédi díj áfát nem tartalmaz és a jogi képviselő külön jogszabály alapján az adóalapra felszámítva köteles azt a megbízó felé elszámolni, ennek megfelelően a bíróság a perköltség meghatározásakor az áfa alany jogi képviselő esetében áfával növelt ügyvédi munkadíjat határozhat meg. Ezért nem követett el jogszabálysértést akkor az elsőfokú bíróság, amikor a perköltség megállapított összegénél az ügyvédi tevékenység áfatartalmát figyelembe vette és a perköltség összege azt magában foglalta. Ugyanígy foglalt állást a Kúria a Kfv.V.35.062/2025/6. számú határozata [71] bekezdésében, továbbá Kfv.III.45.093/2024/8. számú határozata [34] bekezdésében, Kpkf.VII.39.918/2021/2. számú határozata [32] bekezdésében, Kfv.V.37.435/2025/6. számú határozata [49] bekezdésében, Kfv.V.35.075/2025/5. számú határozata [39] bekezdésében, Kfv.V.35.045/2025/7. [49] bekezdésében.

[54] Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a bíróság által megítélt 400.500 forint ügyvédi munkadíj ebben az összegben nem volt jogszerűen megállapítható.

[55] Mindezek alapján a Kúria azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet jogszabálysértő, ezért azt a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontja alapján hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

[56] Az új eljárás során az elsőfokú bíróságnak a Kúria jelen végzésében foglalt jogértelmezés figyelembe vételével kell eljárnia.

[57] Az elsőfokú bíróság a perköltség tekintetében vizsgálhatja, hogy a felszámításnak van-e az érdemi elintézészt gátló hibája, az IM rendelet 3. § (2) bekezdése pertárgyértékkel bíró perekben alkalmazható-e, és ehhez igazodóan az érdemi elintézészt gátló felszámítási

hibának, hiányosságnak a javítása, kiegészítése szükségessége esetén a felszámítás hibájának korrigálása érdekében eljárhat a Kp. 28. § (3) bekezdése, a Pp. 115. § (1) bekezdése alapján (Mfv.X.10.041/2021/7. [BH2021. 268.]). Amennyiben a fél a szükséges tájékoztatás után a felszámítás hibáját, hiányosságát nem orvosolja, vagy a felszámítása hibás, téves, annak következményét kell levonnia a bíróságnak.

A döntés elvi tartalma

[58] *Az Itv. 16. § (6) bekezdésében meghatározott illetékkedvezmény csak akkor alkalmazható, ha az örökös a feltétel kedvezményeként előírt családi gazdálkodói státusszal már az illetékkötelezettség keletkezésének időpontjában rendelkezik. A státusz öröklést követő megszerzése a kedvezményre való jogosultságot nem alapozza meg.*

Záró rész

[59] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján irányadó 107. § (1) bekezdésére figyelemmel tárgyaláson kívül bírálta el.

[60] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán irányadó 110. § (3) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltséget csak megállapította, annak viseléséről az új eljárás során az elsőfokú bíróságnak kell majd döntenie.

[61] A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő pernyertes alperes a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét ugyan az IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján számította fel költségjegyzék előterjesztésével, de a felülvizsgálati bíróság megállapította, hogy a téves jogszabályi hivatkozás ellenére a költségjegyzéken szereplő perköltség összege a pertárgyérték után felszámítható, az IM rendelet 3. § (1) bekezdése alapján számított perköltség összegével egyező, ezért a költségjegyzék szerinti összegben állapította meg az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségét a meghatározható pertárgyértékű jelen perben. A felperes a felülvizsgálati eljárásban az ellenkérelmét elkésztetten terjesztette elő, ezért az hatálytalan, minek következtében részére a Kúria mellőzte a felülvizsgálattal felmerült perköltség megállapítását.

[62] A végzés elleni felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. november 27.

dr. Márton Gizella s.k.
a tanács elnöke

dr. Demjén Péter s.k.

előadó bíró

dr. Darák Péter s.k.
bíró

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.
bíró

dr. Stefancsik Márta s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő